

РЕШЕНИЕ

№ 3631

гр. София, 04.06.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 14.05.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Полина Якимова

**ЧЛЕНОВЕ: Весела Николова
Красимира Проданова**

при участието на секретаря Клавдия Дали и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **2744** по описа за **2021** година докладвано от съдия Красимира Проданова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е касационно и е по реда на Глава дванадесета, чл.208-228 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във вр.с чл.63, ал.1, изр.2 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/. С Решение от 17.02.2021 г., постановено по НАХД № 10792/2018 г., Софийският районен съд е потвърдил Наказателно постановление /НП/ № 18-4332-002071/29.03.2018 г., издадено от Началник група в отдел "Пътна полиция" при СДВР, с което на В. С. М. ЕГН: [ЕГН], за нарушение на чл.21, ал.1 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/, на основание чл.182, ал.1, т.6 от ЗДвП е наложено административно наказание глоба в размер на 750 лв. и лишаване от право да управлява МПС за срок от 3 месеца.

В жалбата се твърди незаконосъобразност на решението. Сочи се, че срокът по чл. 34 от ЗАНН не бил спазен. Твърди се, че мястото на извършване на нарушението не е безспорно установен. Излага се също, че обстоятелствената част в АУАН не съответства на посочените като нарушени законови разпоредби. Моли се съдът да отмени решението.

Ответникът по касация – Началник група в отдел "ПП" при СДВР - не е взел становище.

Представителят на Софийска градска прокуратура намира жалбата за основателна. Административен съд - София - град, като провери законосъобразността на

първоинстанционното решение във връзка с направените от касатора оплаквания, намери следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, а разгледана по същество, е неоснователна поради следните съображения:

За да установи фактичката обстановка, районният съд е приел, че на 12.09.2017 г., около 17.50 ч в [населено място], на ул. „35“, с посока на движение от [населено място] към [населено място], касационният жалбоподател М. е управлявал лек автомобил "Шевролет К.", рег.номер СО3797АТ, регистриран на фирма [фирма], като се е движел със скорост 107 км/ч при максимално разрешена скорост 50 км/ч за населено място. Нарушението е установено и заснето с техническо средство - система за видеоконтрол TFR1- М, № 560 в клип № 5104, заснемаща и записваща скорост, дата и час, място, както и рег.табела с рег.номер на автомобилите. Актосъставителят е квалифицирал нарушението по чл.21, ал.1 ЗДвП. При тази фактическа обстановка, която е възприета в издаденото НП, наказващият орган е наложил оспорените административни наказания на основание чл. 182, ал.1, т.6 ЗДвП.

За да потвърди обжалваното постановление, районният съд е приел нарушението за безспорно доказано. Приел, че шофирането с превишена скорост е установено с техническо средство, което е било изправно и обозначено, а оплакванията на жалбоподателя за допуснати процесуални нарушения в административнонаказателното производство са неоснователни.

Така постановеното решение е правилно и следва да бъде оставено в сила.

Приетата по делото разпечатка от паметта на техническото средство (радар) за посочената дата доказва шофирането с превишена скорост по категоричен начин. Доколкото в него изрично е отразена не само датата, а и часът на установеното нарушение, нарушението е безспорно установено. Съдът намира, че нарушението е констатирано по начин, предвиден в закона. Наказващият орган решава как да ангажира отговорността на нарушителя, и в случая съставянето на АУАН от автоконтрольор при наказващия орган след преглед на видеоклипа е поставило законосъобразно начало на административнонаказателното производство. Според ТР № 1/2014 г. на ОС на ВАС редът за ангажиране административнонаказателната отговорност на нарушителя по чл. 189, ал.4 ЗДвП с издаване на електронен фиш е неприложим в случая, тъй като същият може да се издаде само за нарушения, които се наказват с административни наказания глоба, а на конкретния нарушител са наложени две административни наказания - глоба и лишаване от право да управлява МПС съгласно чл. 182, ал.1, т.6 ЗДвП.

За разлика от процедурата по издаване на електронен фиш, в която производството е съкратено и няма състезателен характер, в хода на административнонаказателното производство, което се е развило по общия ред, на административнопривлеченото лице са били осигурени дори повече възможности за защита, доколкото са събрани доказателства за нарушението (приобщени са записи от мобилната камера), както и декларация по чл.188 ЗДвП за това кое лице е управлявало автомобила.

За да може да се установи авторството на деянието, се е наложило водачът да попълни декларация, в която да заяви той ли е управлявал автомобила на процесната дата, под страх от наказателната отговорност по чл.313 НК. Ето защо следва да се приеме, че сроковете по чл.34 ЗАНН текат именно от датата на декларацията от собственика на автомобила. Противното би означавало нарушителят да черпи права

от собственото си неправомерно поведение. Обстоятелството, че собственикът на автомобила и установим към момента на видеозаснемането, не води до различен извод предвид необходимостта от технологично време за проверка, изпращане и връчване на призовка на административно-привлеченото лице за явяване при контролните органи. Ето защо е правилен изводът на Съда, че в хода на административнонаказателното производство не са допуснати процесуални нарушения.

Мястото на нарушението е в достатъчна степен индивидуализирано, тъй като в НП се говори за точно място на констатацията за превишена скорост на автомобила.

Съдът е разпитал актосъставителя и правилно е приел неговите действия за съответни на закона. Не се откриват вътрешни противоречия в показанията му и те не противоречат на писмените доказателства по делото, поради което същите правилно са били кредитирани от първата съдебна инстанция.

Безспорна е установена и техническата годност на мобилната камера да установява превишение на допустимата скорост към момента на нарушението.

Нарушението е правилно квалифицирано от наказващия орган и правната квалификация на същото съответства на установените по делото факти. Санкционната разпоредба на чл. 182, ал.1, т. 6 от ЗДВП предвижда административно наказание глоба от 700 лева и три месеца лишаване от право да управлява моторно превозно средство за водач, който превиши разрешената максимална скорост в населено място и превишението е над 50 км./ч., като за всеки следващи 5км/ч. превишаване на 50км/ч. глобата се увеличава с 50 лева. В случая превишението е 57км/ч. и наказващият орган правилно е приложил материалния закон и е наложил предвиденото наказание-глоба в определения размер от 750 лева.

В заключение следва да се има предвид, че водачът е длъжен винаги да спазва ограниченията на скоростта, независимо дали ще е поставен под угрозата да бъде видеозаснет или не. С наложената глоба се постига целта на административното наказание – да насочи нарушителя към спазване на установения от закона ред при управление на МПС в градски условия.

Като е потвърдил обжалваното пред него наказателно постановление, Софийският районен съд е постановил правилен съдебен акт, който следва да бъде оставен в сила.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал.2 от Административно-процесуалния кодекс, Съдът

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 17.02.2021 г., постановено от Софийския районен съд по НАХД № 10792/2018 г.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

